

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 14/02/2025,

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 176

Hòa Thượng nhắc nhở chúng ta, bệnh khổ chướng ngại đều do nghiệp chướng của chính mình. Chúng ta phải chuyển đổi thân nghiệp lực thành thân nguyện lực. Thân nghiệp lực là thân “*tự tư tự lợi*”, “*đanh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Chúng ta phải dùng thân nguyện lực để hoằng dương Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền, làm những việc chân thật lợi ích tất cả chúng sanh. Hằng ngày, chúng ta đang dùng thân nghiệp lực hay nguyện lực? Việc này tự chúng ta biết rất rõ, chúng ta không cần hỏi ai!

Nếu chúng ta dùng thân nguyện lực thì chúng ta không còn là phàm phu. Chúng ta tu hành nhiều năm mà chúng ta vẫn dùng thân nghiệp lực vậy thì chúng ta vẫn là một phàm phu, hiện tại, chúng ta không phải là phàm phu bình thường, phàm phu tiêu chuẩn mà là một phàm phu tội lỗi. Chúng ta là một phàm phu tội lỗi thì chúng ta phải tùy nghiệp thọ báo, bị nghiệp dẫn dắt. Chúng ta không thể cưỡng lại nghiệp lực mà chúng ta vẫn tùy thuận tập khí, phiền não thì chính là chúng ta bị nghiệp dẫn dắt. Đời này, chúng ta bị nghiệp dẫn dắt thì đời tương lai chúng ta cũng sẽ tùy nghiệp thọ báo, không thể vượt ra ngoài sự dẫn dắt của nghiệp báo.

Hòa Thượng nói: “***Chư Phật Bồ Tát chỉ có thể dạy chúng ta đạo lý, phương pháp, nếu chúng ta hiểu rõ thì chính mình phải chăm chỉ nỗ lực tu sửa hành vi, cách thấy, cách nghĩ, cách làm sai lầm của chính mình. Nếu chúng ta làm được như vậy thì nghiệp chướng của chính mình sẽ tiêu mất đây là chúng ta đã chuyển được nghiệp lực. Tôi thường khuyên các đồng tu phải chuyển thân nghiệp chướng thành thân nguyện lực. Cách chuyển đổi như thế nào để có kết quả tốt nhất? Trước đây khi chưa gặp Phật pháp, khởi tâm động niệm của chúng ta đều là “tự tư tự lợi”, đem lợi ích của chính mình đặt ở hàng đầu, sau khi học Phật, từ đây về sau, chúng ta không còn chính mình, tất cả vì Phật pháp, vì chúng sanh, vì chuẩn mực Thánh Hiền***”.

Mặc dù không được dạy nhưng khi tôi đặt một chiếc bình xuống, tôi sẽ luôn để nó thật cân đối. Hằng ngày, chúng ta làm y theo chuẩn mực thì chúng ta dần dần sẽ có sự chuẩn mực. Trước đây, chúng ta “*tự tư tự lợi*”, sau khi được tiếp nhận Phật pháp, chúng ta làm vì Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền, tất cả chúng sanh thì chúng ta đã mang nghiệp lực chuyển thành nguyện lực. Chúng ta đã có phương pháp rõ ràng nếu chúng ta nghe lời, thật làm thì chúng ta đã mang nghiệp lực chuyển thành nguyện lực.

Nếu những tập khí của chúng ta ngày càng tan nhạt thì đây là chúng ta đang dần chuyển được nghiệp lực. Chúng ta tùy thuận theo tập khí mà tạo nghiệp thì chúng ta cũng sẽ phải tùy nghiệp mà thọ báo. Tập khí của chúng ta là “*tự tư tự lợi*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Nếu một tập khí nào của chúng ta lớn dần thì các tập khí khác cũng sẽ lớn dần. Chúng ta lười biếng khi làm một việc thì chúng ta cũng sẽ lười biếng trong các việc khác.

Hòa Thượng từng nói, thời gian mọi người niệm Phật, lạy Phật thì chúng ta đi làm việc khác, chúng ta tưởng rằng chúng ta siêng năng nhưng đây chính là chúng ta giải đãi. Mọi người đang làm một việc, chúng ta lại đi làm một việc khác để mọi người thấy rằng chúng ta không lười biếng. Không phải chúng ta làm nhiều việc là chúng ta tinh tấn, đó là chúng ta đang lười biếng, giải đãi, mê lung, hôn trầm, tán loạn.

Khi mọi người lạy 500 lạy, có người đứng dậy đi lấy nước, lấy đệm cho người khác, đây là họ “*tinh tướng*” chứ không phải “*tinh tấn*”, họ bị tập khí, phiền não sai sử. Nếu chúng ta chuyển đổi thân nghiệp lực thành thân nguyện lực thì chúng ta giống như nhà Phật nói là: “*Thừa nguyện tái lai*”. Thân chúng ta không còn là thân nghiệp chướng mà là thân nguyện lực, khi đó, chúng ta sẽ thay Phật, thay Thánh Hiền, hoàng dương Phật pháp, hoàng dương chuẩn mực Thánh Hiền. Thân tùy thuận theo tập khí, phiền não là thân nghiệp báo. Thân vượt qua được tập khí xấu ác, không để tập khí xấu ác dẫn đạo là thân nguyện lực.

Hòa Thượng nói: “***Sau khi chúng ta chuyển thân nghiệp lực thành thân nguyện lực thì chúng ta phải không ngừng tinh tấn, nỗ lực***”. Rất nhiều người không nỗ lực, tinh tấn nên dần trở thành lười biếng, giải đãi. Một số người dậy sớm học một thời gian thì nghỉ, sự tinh tấn, nỗ lực của họ ngày càng giảm.

Phật Bồ Tát không ngừng tinh tấn. Các Ngài đã là Phật Bồ Tát mà các Ngài vẫn không ngừng tinh tấn, chúng ta ngày càng giải đãi nên chúng ta tiến thì ít, lùi thì rất nhiều. Chúng ta tìm ra nguyên nhân khiến mình lui sụt thì chúng ta phải đối trị lại với nguyên nhân này một cách triệt để. Chúng ta đều có nghiệp chướng nặng nề, điều quan trọng là chúng ta phải có trạng thái phản tỉnh. Buổi sáng, khi điện thoại reo mà chúng ta có ý niệm nằm thêm vài giây thì ý niệm thứ hai là chúng ta phải cảnh giác bật dậy ngay, nếu không cẩn thận thì chúng ta sẽ đi vào giấc mộng.

Hòa Thượng nói: “***Sau khi chuyển đổi rồi thì chúng ta phải ngày ngày đọc tụng Kinh điển, đây chính là chúng ta tiếp nhận giáo huấn của Phật Bồ Tát, y giáo phụng hành. Cho dù, chúng ta hằng ngày đọc một bộ Kinh thì mỗi ngày chúng ta đều có một chỗ ngộ khác nhau***”. “*Chỗ ngộ*” này không phải do Kinh có điều gì mới mà là do tâm cảnh của ta mới. Có những việc trước đây chúng ta không hiểu, khi việc đó lặp đi lặp lại nhiều thì chúng ta tự nhiên hiểu.

Hòa Thượng nói: **“Một bộ Kinh, cho dù chúng ta từ khi sơ phát tâm đến khi thăng đến thành Phật thì đọc cũng không bao giờ chán!”**. Nhiều người tìm cầu cái mới, họ không biết rằng, cái mới chính là nội tâm của mình. Chúng ta dẹp bỏ tập khí, phiền não thì chúng ta sẽ tìm thấy điểm mới, chính vì vậy mà Phật Bồ Tát đã thành Phật Bồ Tát mà các Ngài vẫn tinh tấn. Chúng ta học **“Con đường đạt đến nhân sinh hạnh phúc”** qua nhiều vòng, mỗi một vòng học chúng ta đều có chỗ ngộ mới, những người không thấy ngộ thì đã dần bỏ học. Chúng ta có chỗ ngộ mới thì chúng ta mới có thể tiến bộ, nếu không thì chúng ta sẽ dần thối lui.

Hòa Thượng nói: **“Bạn ở trước mặt Phật Bồ Tát phát ra lời thệ nguyện, từ đây về sau con sẽ vì Phật Bồ Tát, vì chúng sanh, hiệu quả của nguyện lực này rất lớn. Bạn phát nguyện vì tất cả chúng sanh ở tận hư không khắp pháp giới, vì chánh pháp trường tồn thì oan gia trái chủ xem thấy cũng sẽ cảm động, họ sẽ ở bên cạnh bạn để làm hộ pháp, giúp đỡ, thành tựu cho bạn”**.

Nếu chúng ta chân thật phát tâm thì oan gia trái chủ ban đầu là tăng nghịch duyên nhưng sau đó sẽ là tăng thượng duyên cho chúng ta. Họ là oan gia trái chủ hay hộ pháp là do khởi tâm động niệm của chúng ta vậy thì chúng ta gặp chướng ngại là do chính mình. Chúng ta khởi tâm động niệm vì mình thì chắc chắn sẽ có chướng ngại, chúng ta y theo lời Phật dạy, vì chúng sanh hy sinh phụng hiến thì chắc chắn sẽ không có chướng ngại, oan gia trái chủ sẽ ủng hộ, làm hộ pháp cho chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Oan gia trái chủ từ bi hơn chúng ta nhiều”**. Trong một đời nào đó có thể chúng ta đã một đao đoạn mạng hoặc phá tan nhà cửa của oan gia trái chủ nhưng nếu chúng ta làm việc lợi ích cho xã hội thì họ đến không phải để đòi nợ chúng ta mà để nương nhờ. Họ đã quá khổ, họ không muốn tiếp nối mà muốn cái khổ này dừng lại.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta còn có thân nên sự cần cầu giải thoát của chúng ta không bức bách còn những chúng sanh không có thân sự cần cầu giải thoát của họ vô cùng bức bách”**. Tôi có cảm nhận về điều này vô cùng sâu sắc!

Ngày trước, có một vị sư cô rất thân với gia đình tôi, là Thầy của hai con tôi, hơn mười năm trước, cô bị tai nạn giao thông, tôi là người đi nhận xác, làm đám tang, trong một giấc mơ tôi nhìn thấy hình ảnh cô, cô mở cửa phòng tôi và dặn dò. Hôm qua, em trai tôi nằm mơ thấy sư cô đang ở trong ngôi nhà cũ, khi em trai tôi hỏi thì cô nói: **“Ngày xưa nhà cô ở đây mà, chú đã gặp cô nhiều mà chú chưa biết sao!”**. Chúng ta có thân, chúng ta tu hành chúng ta có thể giải thoát, những chúng sanh không có thân, họ phải tùy theo nghiệp, không thể tu hành. Hòa Thượng từng nói: **“Khi hơi ấm còn trong thân tứ đại, khi linh hồn chưa rời khỏi thân xác thì chúng ta phải mau tu hành, mau làm việc tốt”**. Khi chúng ta mất thân người thì chúng ta rất khó có được thân, rất khó có thể tu hành giải thoát.

Hòa Thượng nói: **“Oan gia trái chủ tìm bạn để gây phiền phức là do bạn còn “tự tư tự lợi”. Nếu bạn không còn có ý niệm “tự tư tự lợi”, bạn chỉ có ý niệm vì Phật pháp, vì chuẩn mực Thánh Hiền vì tất cả chúng sanh lo nghĩ thì oan gia trái chủ sẽ không tìm đến bạn gây phiền phức”**. Việc này tôi có cảm nhận, thể hội và tin tưởng sâu sắc!

Hòa Thượng nói: **“Hiện tại, bạn chuyển đổi ý niệm rồi thì oan gia trái chủ sẽ không dám tìm bạn để gây phiền phức, bạn vì tất cả chúng sanh, nếu như họ hại bạn vậy thì họ sẽ hại tất cả chúng sanh”**.

Hòa Thượng từng kể, ngày xưa, có một người có mối thù giết Cha Mẹ với một người khác, họ đến vùng khác để rèn luyện võ công chờ ngày quay trở lại báo thù. Khi họ quay về, họ biết người có mối hận với mình đang là một vị quan tốt nên họ phải gác lại việc báo thù, họ đợi, khi nào người đó không làm quan, không làm lợi ích chúng sanh nữa thì họ mới tìm đến.

Hòa Thượng nói: **“Nếu như bạn hiểu rõ đạo lý này thì bạn liền biết được phải làm như thế nào để chuyển đổi nghiệp lực, nghiệp báo của mình. Chúng ta không thể không chuyển đổi mà phải chuyển đổi nghiệp lực của mình một cách tích cực. Tất cả bệnh khổ, chứng ngại đều có căn nguyên, chúng ta biết căn nguyên thì chúng ta phải làm một cách triệt để”**.

Có người ban đầu phát nguyện ăn trường chay, giữ giới để cầu cho con của họ được mạnh khỏe, không còn bệnh, khi đạt được mục tiêu thì họ liền quên đi lời phát nguyện. Đây là họ trên lừa Phật Bồ Tát, dưới lừa Thánh Thần, khi nghiệp báo đến thì họ hối hận cũng không còn kịp! Họ tưởng rằng, họ lừa được Phật Bồ Tát; Phật Bồ Tát không vọng tưởng, phân biệt, chấp trước như chúng ta nhưng oan gia trái chủ của chúng ta thì thấy rõ.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Thưa Hòa Thượng, con phóng sanh ở đâu nguồn thì ở dưới nguồn họ giăng lưới bắt, vậy thì chẳng phải, nếu chúng ta ăn chay hết thì sẽ tốt hơn hay sao?”**. Một người hay một gia đình ăn chay thì dễ nhưng để tất cả mọi người trên thế giới ăn chay thì rất khó.

Hòa Thượng nói: **“Ăn chay là phương thức xa rời sát nghiệp một cách tốt nhất. Nếu người người đều ăn chay thì sẽ không có những người đi bắt cá”**. Nếu chúng ta ăn chay để không sát hại chúng sanh thì chúng ta đã hộ sinh một cách tích cực. Có người ăn cá, người mua cá nên mới có người bắt cá, nếu mọi người đều ăn chay thì không có người bắt cá, chúng ta cũng không cần đi phóng sanh. Hòa Thượng từng kể, có người, trước khi giết heo, họ nói: **“Ta giết nhà người vì có người ăn, nếu muốn báo oán thì người tìm người ăn mà báo oán đừng tìm ta”**.

Chúng ta phóng sanh để cứu mạng những chúng sanh đã bị bắt, sắp bị giết hại. Rất nhiều người hiểu một cách sai lầm về việc phóng sanh, họ cho rằng, phóng sanh là để có công đức. Có người muốn phóng sinh chim, họ gọi điện cho người bán chim đặt mua 10.000

con chim và hẹn giao hàng vào ngày tiếp theo, ngày hôm đó, người bán chim đã thông báo cho các bên khác cùng tích cực bắt chim. Trước đây, khi tôi phóng sanh, khoảng 8, 9 giờ tối tôi mới hỏi bên phóng sanh xem họ có còn chim hay không. Nhiều lần, bên bán chim nói, vì sao tôi không gọi cho họ sớm, họ đã gửi hết chim đi Sài Gòn. Tôi gọi cho người bán chim muộn như vậy vì giờ đó họ không thể thông báo cho người khác đi bắt chim. Khi tôi đi thả cá, tôi cũng không đặt mua trước, tôi ra ngoài chợ, tôi hỏi người bán hàng, họ chuẩn bị bán ghe cá nào thì tôi sẽ mua ghe cá đó, mỗi ghe cá đó khoảng 2, 3 tấn. Tôi bảo họ thả cá và chuyển tiền sau. Phóng sanh là chúng ta kịp thời cứu giúp thân mạng chúng sanh sắp bị giết, không phải là chúng ta bắt chim, cá đi thả để chúng ta có công đức. Chúng ta phải hiểu rõ đạo lý này!

Chúng ta hiểu rõ đạo lý thì chúng ta mới chuyển đổi được nghiệp báo, chuyển đổi từ thân nghiệp lực thành thân nguyện lực. Chúng ta biết việc nào xấu, ác thì chúng ta tuyệt đối chuyển đổi, không làm nữa. Chúng ta hiểu rõ đạo lý của việc phóng sanh, bố thí thì chúng ta mới chân thật đạt được lợi ích, chúng ta mới có thể cứu giúp chúng sanh. Chúng ta làm để cứu giúp chúng sanh chứ không phải để chúng ta có phước. Chúng ta làm việc tốt lành thì công đức, phước báu tự hình thành, không phải là do ai ban cho chúng ta. Chúng ta phải làm theo đúng đạo lý trên Kinh mà Phật đã nói, Tổ Sư Đại Đức cũng đã làm ra tấm gương cho chúng ta.

Tổ Ấn Quang dành hầu hết ngân sách để in sách khuyến thiện, khuyên mọi người làm việc tốt để họ được hưởng phước báu. Khi thiên tai, bão lũ xảy ra, Ngài trích ra một phần tiền trong quỹ in Kinh sách để hỗ trợ người dân vùng bị nạn. Ngài coi việc in Kinh, sách thiện là việc chính vì nếu con người thay đổi quan niệm, tư duy thì họ sẽ không tạo nghiệp, không phải nhận quả báo, những việc làm này có thể mang lại lợi ích dài lâu. Các bậc tu hành đặc đạo, các Ngài có cách làm khác với phàm phu chúng ta, phàm phu chỉ làm ra những việc mang lại lợi ích ngay trước mắt. Việc In Kinh, in sách thiện cũng chính là làm giáo dục, con người có tư duy thiện, ý niệm thiện thì hành động sẽ thiện. Có những người chỉ thích phóng sanh, trong khi đó, việc làm giáo dục, thúc đẩy chuẩn mực đạo đức Thánh Hiền là vô cùng quan trọng. Trong các việc thiện thì làm giáo dục là việc thiện nhất. Hiện tại, tôi tập trung năng lực, nguồn lực tập trung làm giáo dục vì tôi biết việc này mang lại lợi ích thiết thực, lâu dài.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!